

**М. АБД ЕЛЬ-ХАК,
С. ХУРТАДО, Д. ТОРО,
М. АЛАГАВАНИ,
Е. АБДЕЛЬФАТТАХ,
С. ЕЛЬНЕСР**

Заплідненість та виводимість качиних яєць

Abd El-Hack M., Hurtado C., Toro D.,
Alagawany M., Abdelfattah E., Elnesr S.
Fertility and hatchability in duck eggs.
World's Poultry Science Journal. 2019.
Vol.75, №4. P. 599-608.
doi:10.1017/S0043933919000060

Качки – водоплавні птахи, що належать до родини качиних (*Anatidae*) з космополітичним поширенням. У виробництві м'яса качок отримання каченят у добовому віці є визначальним для технологічного ланцюга. Несучість деяких порід качок дося-

гає 250-300 яєць на рік. Отримання добових каченят може відбуватися шляхом природної інкубації, з використанням квочки, або штучно (в інкубаторі). Під час штучної інкубації заплідненість і виводимість яєць є найважливішими показниками, які необхідно контролювати, оскільки вони впливають на постачання каченят на ферми. На заплідненість і виводимість яєць впливає багато чинників, таких як умови навколишнього середовища, виробнича система, сезон, годівля та утримання маточного поголів'я, тривалість зберігання яєць та їх дезінфекція перед інкубацією. За деякими даними, яйця качок пекінської породи мають більшу виводимість, ніж мускусних. Виводимість яєць качок пекінської породи навесні становила 78,0%, тоді як влітку – близько 46,5%. Най-

краща виводимість спостерігається взимку (57,68%), тоді як влітку вона знижується до 54,14%. Репродуктивні характеристики стада, вік, зовнішня і внутрішня якість яйця, співвідношення самців і самок, наявність летальних генів – це чинники, які безпосередньо залежать від селекціонерів. Більші статеві співвідношення між самцями і самками від 1:4,3 до 1:10 призводять до зниження заплідненості яєць з 75,9% до 49,6%. Успішне виробництво добових каченят починається з правильного відбору та управління племінним поголів'ям, належного поводження з фертильними яйцями після знесення та правильного процесу інкубації. Існують різні методи підвищення виводимості, наприклад, занурення яєць у поживні речовини під час інкубаційного періоду.

К. М. ГАТЧЕР, Г. К. ЛЮМ

Селекція бройлерів і наслідки для добробуту: огляд

Hartcher K.M., Lum H.K.
Genetic selection of broilers and welfare consequences: a review. *World's Poultry Science Journal*. 2020. Vol.76. №1. P.154-167.
doi: 10.1080/00439339.2019.1680025

Генетична селекція бройлерів протягом останніх 60 років була вузько та інтенсивно сфокусована на виробничих ознаках, а саме: на швидкості росту та ефективності використання корму. Це призвело до значних проблем з благополуччям птахів, що вирощуються на м'ясо, включаючи захворювання ніг, серцево-судинні захворювання і, як наслідок, високий рівень смертності, в той час як племінні птахи зазнають суворих обмежень у живленні. Поширеними є проблеми з кістками, такі як бактеріальний хондронекроз і дисхондроплазія великогомілкової кістки, а нещодавні дослідження свідчать, що частка птахів з помірними та важкими порушеннями ходи становить від 5,5 до 48,8%. У світі щорічно забивають понад 66 мільярдів бройлерів. Такі величезні масштаби виробництва м'ясних курей означають, що проблеми

благополуччя широко поширені і, ймовірно, загострюватимуться через збільшення чисельності населення планети, зростання попиту на м'ясо та постійну увагу до ефективності виробництва в аграрному секторі. Таким чином, комерційне бройлерне виробництво є однією з важливих проблем благополуччя тварин у сільському господарстві. Існує нагальна потреба у вирішенні цих проблем шляхом надання озна-

кам благополуччя високих пріоритетів у селекційних програмах та їх інтеграції з іншими цілями селекції. Багато досліджень рекомендують використовувати курей кросів з повільним ростом, які не мають таких проблем з благополуччям.

Розв'язання цих проблем має важливе значення для покращення добробуту птиці, а також для соціальної прийнятності бройлерної галузі в усьому світі.